

він стиха підійшов немов нізвідки
і замість палиці чомусь
в його долоні — вузлуватий голод
окраєць сонця на плечі
та перелітний птах з поламаним крилом
про хліб колись розказував казки
забуті дід забутливий —
терміти вщент розгризли пам'ять
жебрак якого вчора я прогнав умер
із колосом пшениці в витріщенім оці.

Збірка « [Комашиний вимір](#) ».